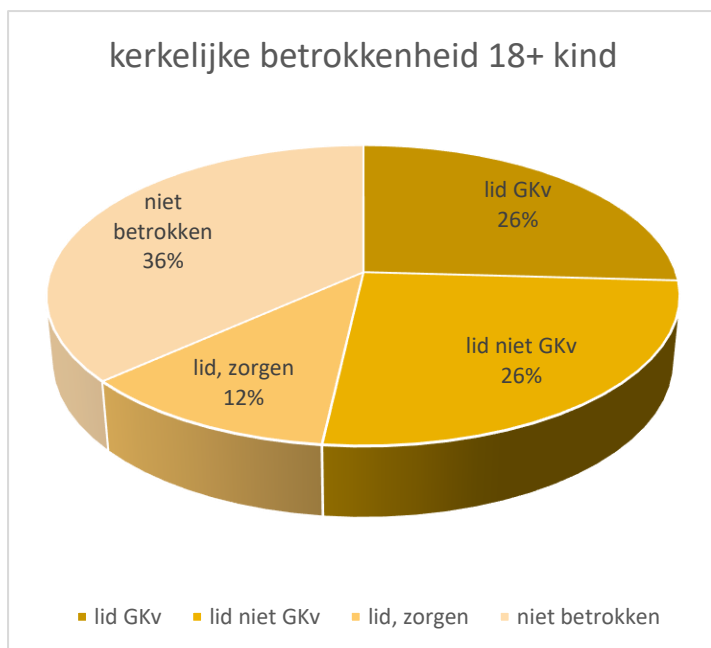

zingen ivm overlijden	Ps 121:1,4
votum en zegen	
zingen	Ps 78:1,2
bidden	
inleiding	opvoeding 3
lezen	Matteüs 16:13 – 21 Matteüs 5:3 - 10 Matteüs 13:16 - 17
zingen	Ps 2:1,3,4
tekst	Matteüs 16:15-17
preek	
zingen	Lb 864 (LvdK 409):1,2,3 Laat ons de Heer lofzingen
wet	
zingen	LvdK 429:1,2,3 wie maar de goede God laat
bidden	
fusie	3 mnd, grafiek / vragen focus
collecte	
zingen	GK 140:1,2,3 (= melodie LvdK 451)
zegen	

Inleiding:

- (**klik**) twee data: donderdag 30 maart; en donderdag 6 april: ouders, kinderen, doorgeven. Vorig jaar in mei en juni (Rotterdam – Oost, uitnodiging HS).
- Ook 2x preek, de eerste, hoe je naar jongeren kijkt, dat alle ouders andere ouders en niet-ouders nodig hebben. Belangrijkste boodschap: kinderen en jongeren leren verlangen naar de wereld van God. Onze opvoeding is altijd hoopvol.
- De 2^e preek ging over geluk en dat echt geluk hem zit in de band aan onze God. Een stukje herhaling; (**klik**) 3x 3 letters laten zien: kinderen hebben de drie 'L-en', nodig, 3x R en 3x V. Wie weet ze nog? ... [Licht, lucht, liefde; Rust, Reinheid, Regelmaat; (daarmee de bijbels boodschap samengevat): Verdragen (van teleurstelling), verlangen (naar Gods toekomst; Hem meemaken, tot je recht komen) en vieren (je blij maken over alles wat God geeft). (**klik**) Combinatie belangrijk; geen van drieën alleen, geen van drieën missen.
- Moeten we nog een keer praten en preken over opvoeden en kinderen? Toegeven: waar moet het dit keer over gaan? Is er nog meer te zeggen? Dat moet blijken, maar ik heb een klein onderzoekje gedaan: boekje doorgenomen, alle mensen in de gemeente met kinderen, ouder dan 18 jaar. Hoe is het daar mee? 4 groepen:
 1. alle kinderen hier of elders lid van de GKv;
 2. 1 of meer kinderen wel betrokken kerklid, maar overgegaan naar andere kerk (PKN, evangelisch, Rooms-Katholiek, enz);
 3. 1 of meer kinderen, wel papieren lid, maar zorgen, weinig of niet betrokken
 4. 1 of meer kinderen geen lid meer van de kerk.

(klik) Dit zijn de cijfers: ruim een kwart hier of elders lid, nog ruim een kwart elders kerkelijk betrokken. 12% van de jongeren uit onze gezinnen met kinderen ouder dan 18 jaar heeft een kind dat bezig lijkt weg te glijden en nog eens 36% heeft een kind dat nergens lid meer is. Bedenk waar u zit of uw gezin.

Niet: 12% of 36% van de kinderen, maar dit zijn procenten van *gezinnen*. Dus: 6 kinderen, één er van geen lid meer, dan zit je in lichte deel, links boven, 36%.

- Waar het me om gaat is dit, zoveel hebben we hier mee te maken:
- 1 het is goed om met elkaar te praten. De cijfers laten zien, dat onze kinderen niet vanzelf wel blijven geloven. Onkerkelijkheid dringt zich op; dat dreigt ook voor alle kinderen die nu nog jong zijn.
 - 2 bijna de helft van alle gezinnen met oudere kinderen kent dit verdriet, meer dan 100 ouders in deze gemeente heeft een kind met weinig of geen band met de kerk. U bent niet alleen, voel u ook niet alleen. Laten we praten over deze dingen; we hebben bijna allemaal te maken met kinderen die andere keuzes maken. We begrijpen elkaar behoorlijk; heel veel mensen hebben hier mee te maken.
 - Dus: nog een keer gesprekken en preken; laten we dat maar doen. We hebben elkaar nodig.

2

Laten we uit de bijbel lezen. Lijdenstijd: doorslag voor de tekst. 3x gedeelte waar Jezus geluk koppelt aan zijn boodschap.

Graag wil ik beginnen met de kinderen van groep 3 t/m 6.

(leeg) 1 Fusie na 3 mnd; naam van de kerk.

2 Het gaat vandaag over Petrus, leerling, discipel van de Heer Jezus. Wat weten we met elkaar van hem? [gelovige man, leerling, visser, ging met Jezus mee, broer van Johannes, één van 3 bij verheerlijking op de berg, voetwassing voeten terugtrekken, ontkennen dat hij Jezus kende (2x haan), 3x vraagt Jezus: heb je mij lief (antwoord: u weet het). Na opstanding: genezing, laken, brieven geschreven]

Hoe was Petrus, karakter, persoon, aardig, leuk? [enthousiast, liefde voor de Heer Jezus, snel met praten]

als ze maar gelukkig zijn...

Wat denk je? Petrus was getrouwd; misschien had hij ook wel kinderen. Wat denk je, wat Petrus een fijne vader? Was hij een goede vader? Zou je Petrus als vader willen hebben? Waarom wel? Waarom niet?

Wij gaan hier verder over nadenken, jullie naar de bijbelklas.

Gemeente van Christus, gasten,

(leeg) Ik ga nog even door op die vraag aan de kinderen.

Nu voor alle jongeren.

Wil je daar eens even bij stilstaan?

Hoe was het geweest als Petrus je vader was?

Misschien afgelopen maanden wel vaker over nagedacht.

De BVI gaat dit seizoen steeds over Petrus.

Wat voor man was hij?

Bedenk het eens even.

Hoe zou hij als vader zijn?

Of, stel dat Petrus de vader is een vriendin of vriend.

Een fijne vader?

Een goede vader?

Wie had Petrus wel als vader gewild?

En wie liever niet?

Sommige dingen kun je je voorstellen; Petrus was nogal eens niet thuis. Drie jaar lang reisde hij met de Heer Jezus mee; hij zal niet vaak thuis zijn geweest.

Als je zijn dochter bent of zijn zoon, hoe moest dat?

Met het gezin, met het vissersbedrijf?

Hoe is dat voor de vrouw van Petrus geweest?

Misschien ging ze wel mee met Petrus; later toen Petrus rondtrok om te vertellen over Jezus' opstanding en koningschap in ieder geval wel¹.

Maar stel, dat Petrus kinderen had en hij vaak weg was.

Had je daar begrip voor gehad?

Ik denk dat zijn vrouw dan wel eens tegen de kinderen gezegd heeft: dat is wel lastig, dat papa veel weg is.

En het lijkt vreemd, dat hij meer naar de Heer Jezus luistert, dan naar ons.

Maar bedenk ook dit: die Heer Jezus, heeft wel oma beter gemaakt²; één van de eerste wonderen van de Heer Jezus: de schoonmoeder van Petrus.

Als ze maar gelukkig zijn... is dat niet de wens van elke ouder?

(klik) *Als ze maar gelukkig zijn...*

Maar wat is geluk?

Wat zou Petrus zeggen?

Wat is geluk?

¹ 1 Korinte 9:5

² Marcus 1:30

De Heer Jezus wenst hem hier geluk: Gelukkig ben je Simon Barjona....

Geluk, wat is dat?

Daar wordt regelmatig onderzoek naar gedaan³.

Op het eerste gehoor lijkt geluk passief: lekker niets doen, niet hoeven, niets moeten.

Geluk, dat is prettige omstandigheden, een gemakkelijk leven, geen gedoe.

Geluk is luilekkerland.

Als ze maar gelukkig zijn..., als dat je beeld van geluk is – bewust of niet -, dan wens je als ouders vooral dat de omstandigheden van je kinderen goed zijn.

En je neemt haast als vanzelf hen van alles uit handen.

'Blijf jij maar even zitten, dat doe ik wel; ik los het wel op'.

Geluk is niet passief.

Dat blijkt uit onderzoek.

Spullen maken ons niet gelukkiger.

Wel mensen, contact, letterlijk zelf, aanraken: 8 knuffels op een dag.

En activiteit; iets doen, het volhouden, iets afmaken; bewegen, sporten, lezen, puzzelen, waar je lichaam en geest actief mee bezig is, dat maakt gelukkiger dan passief voor een beeldscherm.

Dergelijk onderzoeken laten iets van God zien.

Gelukkig ben je, Simon....

De Heer Jezus zegt tegendraadse dingen over geluk.

We lazen 3 gedeelten waar de Heer praat over geluk.

Geluk bij de Heer Jezus is niet een zalig niets doen of een rust vinden.

Geluk is: ... je mogelijkheden gebruiken.

Verbonden aan God, op en top mens zijn, met energie, met kracht, met denkkraft, creativiteit.

Leven op de toppen van je kunnen; dat is leven.

Ons verlangen naar rust en naar niets doen, vaak komt dat door overbelasting of teleurstelling.

Als dat hersteld is..., wat is mooier dan actief en energiek mens zijn?

Dat is wat de Heer Jezus kwam herstellen.

Dat is wat de Heer belooft: een nieuwe aarde; waar we echt mens zijn.

Wie wil nu niet, dat onze jongeren dat bereiken; zo hersteld worden; zo in liefde met de Heer leven; echt mens, zoals God het bedoeld heeft.

Dat zag Petrus bij de Heer Jezus; dat is het meest belangrijk voor hem en voor zijn kinderen.

(klik) *Dat heb je het niet in de hand.*

Je eigen geloof al niet.

Geloof om je heen kalft af; vrienden van je kinderen glijden weg.

Hoe moet het met jouw kinderen, met je eigen geloof.

³ PWS Inge Boerma en Anne Verhoef HAVO-5 2017 (voorbeelden zijn ook van hen).

Hoe gaat het met kerk en geloof?

Denk je de situatie rond de Heer Jezus in.
Bijna 3 jaar preekt Hij rond, doet Hij wonderen, vertelt Hij wie Hij is.
Openlijk vertelt Hij dat Hij de Messias is.
Dat is: de Verlosser die zou komen.
Profeten hebben over Hem verteld; offers wezen naar Hem.
De Heer zegt op allerlei manier: Ik ben het die komen zou.

Maar wat is de reactie?
Steeds meer miskenning en afwijzing.
Openlijk: de leiders van het volk; ze zeggen zelfs dat Jezus door de duivel bezeten is.
Zo ver gaan de meeste mensen niet.
Maar pijnlijk is wat hier staat.
Wat zeggen de mensen over Jezus: een gereïncarneerde profeet.
Dat lijkt een compliment: vergeleken worden met een grote profeet als Elia.

Maar dat is het niet.
Johannes de Doper had gezegd: ik ben laatste profeet.
Na mij komt de Messias.
Hij is God zelf op aarde.
Johannes had Jezus zelfs aangewezen; Hij is het.
En Farizeeën en Schriftgeleerden wisten het: Johannes ziet Jezus als de Messias.
Jezus ziet zichzelf als God zelf op aarde.
Hoeveel waardering je dan ook krijgt, zie je dat niet, dan is alle waardering een belediging.

Stel dat een jongen tegen een meisje zegt: jij bent geweldig; we gaan al jaren met elkaar om.
Ik vind het fijn bij je te zijn; leuk om dingen samen te doen.
Eigenlijk ben je de mooiste en leukste meid die ik ken.
Zij kijkt verwachtingsvol naar wat hij verder gaat zeggen.
En hij zegt dan: o, je dacht dat ik je ten huwelijk zou vragen?
O, nee, dat was niet de bedoeling.
Nee, trouwen, nee dat wordt hem niet.
Ik wacht nog de ware.
Pijnlijk.

Dat is de situatie: mensen waren enthousiast over Jezus.
Wat een Man.
Discussie over wie Hij is.
Is Hij de Messias?
Is Hij God zelf op aarde?
Na een paar jaar is dat geloof weg.
Een groot profeet, maar God Zelf?
God is toch niet zo?
Daarom vraagt Jezus dit aan de leerlingen: wat denken jullie?

als ze maar gelukkig zijn...

Drie jaar onderwijs, wonderen, meemaken.
Je ziet: het geloof kalft af in Israël.
Leiders bestrijden Jezus; de mensen kiezen niet of haken af⁴.
Johannes' aanwijzing dat Jezus de Messias is, dat geloof vervaagt.
Drie jaar onderwijs en je ziet hoe langer hoe meer mensen afhaken.
Jezus vraagt de leerlingen, die 12: en jullie, willen jullie soms ook weggaan?
Wat denken jullie van Mij?

Je hebt het niet in de hand.
Of je kinderen gelukkig zijn, of ze het blijven.
Of ze de juiste keuzes maken.
Je hebt het niet in de hand.
Ook hun geloof niet.
Ik liet het zien; bijna de helft van de oudere ouders heeft zorgen om het geloof van de kinderen.
Kinderen hebben misschien waardering voor Jezus of voor hun christelijke opvoeding.
Maar gegrepen door Hem?
Liefde voor Hem; belangstelling voor Zijn geluk, Zijn toekomst?

Je hebt het niet in de hand.
Je leeft als ouders liefde voor de Heer voor; je geeft door wat goed is, wijst op geluk zoals God het zegt.
Maar om je heen, verder weg en dichtbij, mensen verliezen geloof.

Hoe waar is het woord van de Heer Jezus: vlees en bloed, mensen, geven geen geloof.
Mensen houden je niet bij de Heer.
Bij alles wat we doen aan geloofsopvoeding en voorleven en programma's voor kinderen en jongeren, begin dit te zeggen: geloof en liefde voor de Heer: alleen onze Vader in de hemel, die kan het ons geven.
Bid vooral.

(klik) *Als ze maar gelukkig zijn...,
dat heb je niet in de hand.
Christus is onze Koning,*

Geluk is een rode draad door het boek Matteüs.
Gelukkig wie... daar begon Jezus zijn onderwijs mee.
Niet gelukkig als: als je dit krijgt of dat krijgt.
Nee, gelukkig wie..., wie nederig is, verdriet heeft, zachtmoedig is, verlangt naar recht, barmhartig is.
Allemaal eigenschappen van een nieuwe mens.
Gelukkig wie weer mens is zoals bedoeld, onderkoning op aarde.

⁴ Johannes 6:66

Later nog een paar keer.
Eerst zegt de Heer Jezus: gelukkig wie geen afstand neemt van Mij.
Hij liet zien wat een mooi mens is.
Verandering tot een mooi mens, lastig, hard werken.
Dan kan je je ergeren.
Het lukt niet, het valt tegen.
En juist dat is geluk, zegt de Heer: geen afstand nemen van Mij.
Maar blijven verlangen, blijven bidden, weten dat God je verandert.
Geen vlees en bloed, geen menselijke inspanning, maar God maakt je mooi.
Blijf in de buurt van Mij, zegt de Heer Jezus tegen zijn leerlingen; dan zul je het meemaken.

Christus is koning en hoe!
Daar draait het hier om in dit gedeelte.
Een belangrijk moment.
De leerlingen weten dat Jezus God is.
Hij is de Messias.
Dat is de basis.
Daarom laat Hij nadrukkelijk het geloof in Hem herhalen.
Zo hebben ze Jezus leren kennen.
God zelf, Koning op aarde, de Messias.

Maar nu gaat er wat gebeuren.
Jezus gaat vernederd worden.
Jezus gaat gemarteld worden.
Hij zal sterven.
De Heer vertelt het.
Dan is onbegrijpelijk; het zal ook niet echt landen bij de leerlingen.
Gods koningschap is anders dan je als mens kan snappen.
Daarom mogen de leerlingen de komende tijd niet vertellen dat Hij de Messias is.
Dat is wel zo en dat was ook Jezus' onderwijs aan de mensen afgelopen 3 jaar.
Maar nu ligt dat even stil.

Eerst moet doordringen, dat de Messias zal lijden en sterven.
Dat is de weg van de koning.
Dat is de weg tot geluk van de mensen.
Hier moet de Messias doorheen.
Lijden hoort daarbij.
Weet je dit niet, zou je de Messias zomaar koning maken, je zou willen vechten
en je geluk zoeken in opstand tegen onrecht, in genezingen en opwekking.
Ja, dat hoort bij verlossing, dat hoort bij de koning.
Maar eerst door lijden heen; de mens zelf veranderen.

Het zal de leerlingen niet meevallen dit te volgen.
Daarom herhaalt de Heer Jezus het begin: Ik ben de Messias; de zoon van de
levende God.
Houdt dat vast bij alles wat er gebeurt.

(klik) Christus is koning, maar dwingt niemand.

Hoe bijzonder is Jezus' optreden.
Wat is dit ook een lijden geweest voor Hem.
Natuurlijk kon Hij mensen dwingen te geloven.
Hij deed het niet.
Hij gaf de leiders van het volk alle ruimte om Hem te bestrijden.
Hij gaf de mensen de ruimte om te denken wat ze wilden.
Hij legde uit, met geduld, met zijn houding, met zijn voorbeeld.
In de loop van de drie jaar, het werk leek Hem bij de handen af te breken.

Het is wat er in Genesis al gezegd werd: het leven op aarde is zwaar, ligt onder de vloek.
Werk breekt je bij de handen af.
De Heer Jezus heeft het gezien en meegemaakt.
Zelfs zijn eigen broers geloofden Hem niet.
Wat heeft Hij geleden, al ver voor Getsemané.
Zijn geliefden verlieten Hem; Hij zag ze afstand nemen van de Vader in de hemel, waar Hij zelf zo'n diepe band mee had.
Hij zag, dat ze het echte geluk niet aanpakken.

Onze God dwingt niet.
Je zou het wel eens willen.
Het maakt ons afhankelijk.
Wij kunnen het geloof niet geven.
Vlees en bloed, je afkomst, je genen, je opvoeding, dat alles geeft niet automatisch geloof.
Ieder mens moet zelf kiezen.
Ieder kind mag zelf kiezen: de Heer leren kennen, zijn liefde geproefd, bij ouders, op school, in de bijbelklas, op catechisatie.
Soms vertellen jongeren over de liefde die ouders of grootouders hebben voor de Heer.
Ze kijken met bewondering, maar toch, zelf...

Jezus vraag: wie ben Ik?
Wie ben Ik voor jou?
Onze jongeren hebben het lastig.
Kiezen is meer dan ooit lastig.
Ons leven is veel meer: opties open houden, keuze uitstellen, alles tegelijk kiezen, gaan voor gevoel van geluk en welzijn nu.
Vind dan maar eens je weg.
Onze God dwingt niet.
Jezus is koning, wil ons terug als onderkoningen, geweldig mensen, een nieuwe aarde.
Maar wat een weg.
Een weg door lijden heen, een weg die je niet begrijpt.
Een weg waar je altijd weer af kan haken.

Lijden voor de Heer Jezus.

Wat een verdriet, als je de Vader liefhebt, de mensen liefhebt, maar ziet dat het niet aanslaat.

U kent dit verdriet; velen in eigen gezin: kinderen, kleinkinderen.

Ieder die de kerk liefheeft, ziet het.

Een gemeente die bloeide, waar het fijn was; waar je de Heer Jezus hebt leren kennen.

En daarna kleiner worden, moeten fuseren.

Onze God dwingt niet.

(klik) *Als ze maar gelukkig worden...
je hebt het niet in de hand.
Christus is koning,
maar dwingt niemand.
Wijs de weg en laat los [het in Gods hand].*

Wat doet de Heer Jezus hier?

Hij wijst de weg.

Bijzonder wat hier gebeurt: voordat Jezus op weg gaat naar Jeruzalem, eerst de leerlingen bij elkaar.

En jullie, wie denken jullie dat Ik ben?

Geen verrassend antwoord.

De leerlingen kennen Hem, weten wat Hij zegt over zichzelf.

Daarom waren drie jaar geleden naar Hem toegekomen: 'We hebben de Messias gevonden⁵.

Daar is het mee begonnen.

Hou dat vast, zegt Jezus.

Neem dit als uitgangspunt, als basis.

Er komt nog heel veel over jullie heen.

De tegenwerking en ongeloof van de mensen, het afkalven van geloof en belangstelling.

Dit is nog maar het begin.

De vijandschap neemt toe.

En erger nog: je snapt het niet meer.

Jezus, de Messias gaat overgeleverd worden, lijkt machteloos, gaat sterven.

Hou dan vast aan die basis: Jezus is de Messias, de zoon van levende God.

Deze God doet echt iets, de levende God.

Het kwaad moet uit de wereld.

Het kwaad zal uit de wereld.

Wat mis liep in het paradijs, waar de hele wereld door ontwricht werd, dat is niet zomaar hersteld.

Dat gaat door lijden en dood heen.

Daarna komt de uitbundigheid, de vrolijkheid, de kracht en de energie, het geluk

⁵ Johannes 1:41

van op en top mens zijn, komt terug.
En je ziet het niet, het lijkt juist dood te lopen.
Maar onze God is de levende God.
Dit ging Petrus voor alles.

Je wijst weg, als ouder, als grootouder, als jeugdleider, als ouderling.
En dan laat je los.
Los..., je laat niet los.
(klik) *Je laat het in Gods hand.*
Want, wij zijn ouders, wij zijn mensen die vertellen over de Heer.
Maar we zijn van vlees en bloed.
En hoeveel je ook voor je kinderen of voor jongeren over hebt,... je moet een
keer loslaten.
Wij zijn vlees en bloed, onze God is de levende God.

Na alle afbraak en weglopen, het werd, een paar maanden later al, het werd
Pinksteren; duizenden mensen kwamen tot geloof.
Bid om de Geest; onze God is een levende God.
Wij wijzen de weg, en laten het in Gods hand, de hand van de levende God.

Ik begon met Petrus.
De man die Jezus liefhad.
De man die Hem soms in de weg liep.
De man die overmoedig kon zijn.
Ook de man die dat kon erkennen.
Bij het meer van Tiberias, een paar weken geleden preekte ik daar over.
Drie keer vraag Jezus of Petrus hem lief heeft.
En dan zwijgt Petrus: Heer, U weet het.
Dat is loslaten, het in de hand van de Heer laten.

Als Petrus kinderen had, wat hebben ze van hem gezien?
De man die vooraan staat, in zijn liefde voor de Heer ook wel eens teveel zegt?
Of hebben ze hem ook leren kennen in die andere kant: afhankelijkheid.
Heer, U weet, dat ik van U houd.
Dat laatste is misschien wel de beste manier van voorleven en de weg wijzen.
Amen.